

Sogneblad

Skt. Elisabeths Kirke i Holbæk

December 2023

Et sandt julemirakel – vi har brug for flere!

Profeten Esajas profeterede om det mirakel. Sikkert så han dets langt mere omfattende udgave: Den endegyldige fred. Stiftet af Den Lille Dreng, som både vogtede over ulven og lammet, panteren og kiddet, kalven og ungløven, koen og bjørnen... (Es 11,1-10). Lyder næsten som et naivt eventyr for mindre børn. Et, man med fordel kan bruge som en godnathistorie, så børnene trygt kan falde i søvn uden at risikere et mareridt. Men Esajas er ikke nogen eventyrskribent. Han bringer et godt budskab, ja et evangelium. Ikke kun til små børn, der elsker godnathistorier. Men til alle børn – til Guds børn. Til os.

Det julemirakel, jeg særligt tænker på, har i flere år bevæget min sjæl, styrket min tro. Jeg kan næsten ikke lade være med at bringe det i offentligheden uden at mærke, som om jeg skulle tale/skrive om det første gang i mit liv: en gang under en adventsretræte, en eller et par gange under en prædiken og ved at henviser til det hvert et år på min Facebook-profil. I år ingen undtagelse.

Historien skete i forbindelse med slagene ved Ypres i Belgien under 1. verdenskrig. Julen 1914. Forud for det omtalte mirakel nedslagede og nedskød de fjendtlige hære – på den ene side både franske, britiske, indiske og algeriske; på den anden tyske – hinandens folk i flere tusinders tal. Forud for det omtalte mirakel har de kæmpende styrker givet hinanden megen anledning til at hade hinanden til det sidste. På begge sider af konfrontationen var de vidner til, at deres kompagnoner, deres venner, deres slægtninge blev slået ihjel. På

striben. At foreslå våbenstilstand under disse omstændigheder ville virke naivt og yderst provokerende.

På begge sider af ingenmandslandet opholdt de kæmpende soldater sig nede i skyttegravene. Mennesker som alle andre. Som alle andre ønskede de hellere end gerne at kunne tilbringe Julen sammen med deres familier.

Fyldt med almindelige menneskelige følelser og længsler. Men håbet om, at Julen i familiernes selskab kunne realiseres, var langt borte. Omstændighederne gjorde dem til løver, der var parate til at kaste sig over kalvene fra den modsatte skyttegrav og æde dem. Omstændighederne gjorde dem til kalve, der let kunne blive til ofre for løverne fra den modsatte skyttegrav. Ja, de var alle sammen både farlige løver, der kunne slå fjenden ihjel. Og de var alle sammen udsatte kalve, som kunne blive slået ihjel af fjenden. Hvem kunne overtale dem til at droppe tankerne om at bekæmpe de andre? Hvem ville være i stand til at bilde dem ind, at de ikke længere behøvede at frygte for de andre? Ikke efter, hvad de i forvejen allerede har oplevet.

Men så griber Den Lille Dreng ind. Han, som både vogter over ulven og lammet, panteren og kiddet, kalven og ungløven, koen og bjørnen. Han, som får koens og bjørnens unger til at lege sammen. Og mødrene er slet ikke bekymrede ved den tilstand! Han griber ind og får de tyske soldater til at stille deres små, med levende lys udrustede juletræer op på kanten af skyttegravene og skotske soldater til at spille julemelodier på sækkepiber. Til at begynde med hersker der en del mistro imellem

dem, der trods alt er fjender. Men lidt efter lidt begynder de at følge hinandens valg af julemelodier. En tysk operasanger, som akkurat i anledning af Julen besøger de tyske tropper, synger "Stille Nacht". Skotterne følger med på deres sækkepiber. Så følger "Adeste fideles – I troende sjæle". Jubelen fra skyttegravene på begge sider af ingenmandslandet meddeler sig til alle. Spontant begynder de enkelte soldater at forlade skyttegravene – de steder, hvor de så godt som muligt havde været i sikkerhed. De bevæger sig imod hinanden ved at risikere at blive skudt ned af hinanden. Den Lille Dreng, som de ikke kunne se, men som de alle sammen kendte til, var iblandt dem. På en måde vidste de det. Deres ageren var jo ikke kun betinget af, at de bare fandt på lige at være venlige mod hinanden. Den var påvirket af Hans tilstedeværelse. De tilbad Ham ved at synge og spille julesalmer. Og Han forblev ikke anonym iblandt dem. Han fjernede med ét deres indbyrdes fjendskab. De udvekslede gaver med hinanden, drak champagne sammen, spillede fodbold, bad sammen, fejrede Julemesse sammen. Og de viste så meget tillid til hinanden, at de også udvekslede adresser med hinanden med håbet om, at de efter krigen ville kunne besøge hinanden. For flere af dem lykkedes også det.

Den Lille Dreng vogtede over dem. Og de underkastede sig Hans herredømme. Som udgangspunkt bare for en enkelt nat – Julenatten i 1914. Det blev til flere dage. Og denne fred ville måske blive til en fuldstændig nedlæggelse af krigshandlingerne ved Ypres, hvis det

ikke var, fordi de bestemmende fra andre steder blandede sig. Og på en måde skubbede Den Lille Dreng bort og overtog Hans plads. Det var svært igen at rette geværer mod de tidligere fjender, som på en mirakuløs vis blev venner. Båndene imellem de kæmpende krigere gjorde det vanskeligt at udføre krigshandlingerne effektivt. Beslutningstagere på begge sider måtte udskifte soldaterne med nye, som ikke havde været vidner til det enestående julemirakel.

Ikke nok, at denne sande hændelse kan betragtes som et ægte julemirakel. De tilstande, som profeten Esajas beskriver i Es 11,1-10, er i høj grad eskatologiske. En fuldendelse, som udsletter det mellem menneskelige fjendskab og forsoner os fuldkomment med Gud og med hinanden. Hele frelsesmysteriet udspillede sig for øjnene af de kæmpende soldater ved Ypres: I deres skyttegrave var de som døde. I dødens tjeneste: ved at slå fjenden ihjel. Da de udviste modet ved at forlade skyttegravene, var de som de tidligere døde, der blev kaldede til livet ved opstandelsen. Og de vidnede over for hinanden om livet – det liv, som blev vundet for dem af Den Lille Dreng, det liv, som forvandler dødsfjender til brødre og søstre. Det liv, som er selve Livet – i skikkelse af Den lille Dreng, Guds Lam, som borttager verdens synder og fører denne verdens mennesker ind i sit guddommelige Univers – Himlen – ved at skabe fred og forsoning ved sin egen menneskevordelse, ved sit Blod.

"Kalv og ungløve græsser sammen" (Es.11,6) – utopi eller en troværdig profeti? Juleaften og de følgende dage i 1914 var det en kendsgerning. Ikke et naivt eventyr. Når vi i disse dage håber på, at et tilsvarende mirakel sker i Det Hellige Land, i Ukraine, så må vi som det første underkaste os selv Den Lille Drengs herredømme. Uden først at rette pegefingrene mod Israel, Gazastriben, Ukraine, Rusland... Jo, hvor er det dog ønskeligt, at retfærdig fred erstatter krigshandlinger de nævnte steder. Det må vi bede af hele vort hjertes tro og hengivenhed om.

Men vi må huske, at krigene slet ikke først starter ved skyttegravene. De starter i menneskers hjerter og hjerner. Derfor er det afgørende at bede Den Lille Dreng om, at Han må forvandle vore hjerter og vore hjerner, så vi alle sammen bliver livets og ikke mindst Livets vidner.

En rigtig glædelig Jul og et velsignelsesfyldt nytår

Pastor Michal Bienkowski

Den hellige Frans' julekrybbe

I år er det 800 år siden, at den hellige Frans af Assisi skabte den første levende julekrybbe.

Lukas fortæller i sit evangelium om Jesu fødsel på en måde, så man kan se det hele for sig, og derfor har kunstnere til alle tider holdt af at skabe billeder af stalden med dyrene, den hellige familie, hyrderne med deres får, stjernen og de vise mænd. Det ældst kendte billede fra år 380 findes i San Valentino-katakomben i Rom. Men den første, der fandt på at bruge levende dyr og mennesker til at fortælle om Jesu fødsel i stalden i Betlehem, var den hellige Frans.

Frans blev født i Assisi i 1181. Historien om, hvordan han gav afkald på sin velhavende fars rigdomme for at leve et liv i den dybeste fattigdom og hengivelse til Gud, er velkendt. Også at han grundlagde franciskanerordenen, fordi mange fulgte ham i denne livsform.

I 1219-20 besøgte Frans Det Hellige Land. Der gjorde de steder, hvor Jesus blev født og levede sit liv, døde og genopstod, et uforglemmeligt indtryk. I november 1223 – tre år før sin død i 1226 – var Frans i Rom for at opnå pave Honorius III's godkendelse af sin ordensregel for brødrene, og på hjemvejen til Assisi kom han igennem den lille by Greccio, omkring 100 km nordøst for Rom, hvor han ofte havde været for at prædike for folk.

Greccio ligger på toppen af en høj bakke i de italienske Appeniner-bjerge, omgivet af egeskove og med udsigt over Rieti-dalen, som

også kaldes "den hellige dal". Klippehulerne i Greccio mindede Frans om landskabet ved Betlehem, og da fik han idéen til at genskabe scenen omkring Jesu fødsel, sådan som Lukas fortæller om den i sit evangelium.

I sin apostolske skrivelse fra 2019, *Admirabile Signum* (som kan læses på dansk på <https://katolskliv.dk/?p=49032>) citerer pave Frans, hvad franciskanske kilder fortæller om denne begivenhed:

Fresco på stedet for den hellige Frans' julekrybbe

"Femten dage før jul bad Frans en lokal mand ved navn Johannes om at hjælpe sig med at virkeliggøre et ønske: "Jeg vil gerne mindes det barn, der blev født i Betlehem, og jeg ønsker at mindes den bitre nød, han måtte lide allerede som lille barn, hvordan han blev lagt i en krybbe med oxen og æslet ved sin side, og hvordan han blev lagt på hø. Jeg ønsker, at man skal kunne se det så håndgribeligt som muligt med sine egne øjne." Da han hørte det, gik den trofaste ven straks afsted for at forberede alt, hvad den hellige havde bedt om. Den 25. december kom brødre til Greccio fra forskellige egne sammen med folk fra gårdene i området, der medbragte blomster og fakler til at oplyse den hellige nat. Da Frans ankom, fandt han en krybbe fuld af hø, en okse og et æsel. Ved synet af hele dette sceneri blev alle de fremmødte opfyldt af en ny og ubeskrivelig glæde. Derpå fejrede præsten højtideligt eukaristien over krybben og gjorde således forbindelsen mellem Guds Søns menneskefødsel og eukaristien synlig. I Greccio anvendte

man ikke figurer; julekrybben blev opført og oplevet af alle de tilstedeværende selv.”

Frans var for ydmyg til at modtage præsteviel- sen, men han var viet til diakon, og derfor kunne han læse evangeliet og holde prædike- nen ved den første julekrybbe.

Pave Frans fortsætter: ”Sådan opstod vor tra- dition, da alle, fyldt af glæde, var forsamlet omkring klippehulen, uden afstand mellem den oprindelige begivenhed og dem, der blev deltagere i dens mysterium.”

”Thomas af Celano, som skrev den første bio- grafi om den hellige Frans, mindes, at denne enkle og bevægende scene blev ledsaget af en gave i form af et vidunderligt syn: En af de til- stede-værende så Jesusbarnet selv ligge i kryb- ben. Fra denne julefest i 1223 vendte alle hjem opfyldt af salig glæde.”

”På en særlig måde har julekrybben med sin franciskanske oprindelse indbudt os til at ”føle” og ”røre” den fattigdom, som Guds søn valgte at påtage sig i sin menneskevordelse. Implicit opfordrer den os til at følge ham ad den vej af ydmyghed, fattigdom og selvfor- nægtelse, der fører fra Betlehems krybbe til korset,” skrev pave Frans.

Hvert år iscenesætter indbyggerne i Greccio stadig en levende, historisk gengivelse af den hellige Frans og den første julekrybbe, som til- trækker mange turister i julen.

Netop julekrybbens mening og betydning er emnet for pave Frans’ skrivelse *Admirabile Signum*, som er rettet til alle katolikker.

I brevet understreger pave Frans vigtigheden af at holde fast i traditionen: ”Julekrybben er som et levende evangelium, der træder frem fra siderne i Den Hellige Skrift. Mens vi betrag- ter fortællingen om julen, inviteres vi til at be- give os ud på en åndelig rejse, draget af yd- mygheden hos den Gud, der selv blev menne- ske for at kunne møde hvert eneste menne- ske.”

Derfor må vi heller ikke betragte julekrybben bare som enhver anden pyntegenstand. Me- ningen med at stille julekrybben op i vore kir- ker og i vore hjem som en vigtig familietradi- tion er, at julekrybben skal vække os til forun- dring og eftertanke over det ”forunderlige tegn” (*Admirabile Signum*), den er. ”Det er mit håb, at denne skik aldrig vil gå tabt, og at den, hvor den er gået af brug, må blive genopdaget og genoplivet,” skriver pave Frans.

For julekrybben ”åbenbarer Guds ømhed. [...] I Jesus har Faderen givet os en broder, som kommer for at opsøge os, hver gang vi er for- tabte og mister orienteringen, en trofast ven, der altid er os nær. Han skænkede os sin Søn, som tilgiver os og løser os fra vore synder.”

Julekrybbens forskellige dele er som tegn, der har et budskab til os, skriver pave Frans. Bag- grundens mørke himmel med stjernerne min- der os om, ”alle de gange, hvor nattemørke har omsluttet vort liv. Men selv da forlader Gud os ikke, han kommer til os for at besvare vore brændende spørgsmål om meningen med livet. [...] Hans nærhed bringer lys, hvor der er mørke, og viser vej for alle, der går igen- nem lidelsens mørke (jf. Luk 1,79).”

”Englene og ledestjernen er tegn på, at også vi er kaldet til at tage af sted til klippehulen for at tilbede Herren. [...] Til forskel fra så mange mennesker, der har travlt med tusind ting, bli- ver hyrderne de første vidner til det vigtigste af alt: frelsens gave. De ydmygeste og de fat- tigste tager imod menneskevordelsens begi- venhed. Hyrderne svarer Gud, som kommer for at møde os i Jesusbarnet, ved at begive sig på vej for at møde ham med kærlighed og tak- nemmelig undren og ærefrygt.”

Nogle tilføjer symbolske figurer til julekrybben. "De fattige og de ringe i julekrybben minder os om, at Gud blev menneske for dem, der føler mest behov for hans kærlighed, og som beder om hans nærhed. [...] "Ved at lade sig føde i krybben begynder Gud selv den eneste sande revolution, der giver håb og værdighed til de arveløse og udstødte: kærlighedens revolution, ømhedens revolution. Fra krybben forkynder Jesus på en blid, men kraftfuld måde kaldet til at dele med de ringeste som vejen til en mere menneskelig og solidarisk verden, hvor ingen er udelukket eller marginaliseret."

I stalden finder vi figurerne af Maria og Josef. "Maria er en mor, der betragter sit barn og viser ham til dem, der kommer for at besøge ham. [...] I hende ser vi Guds Moder, som ikke beholder sin Søn for sig selv, men opfordrer alle til at følge hans ord og omsætte det i handling (jf. Joh 2,5)."

Ved siden af Maria står den hellige Josef. "Han er beskytteren, der aldrig bliver træt af at beskytte sin familie. som en retfærdig mand betroede han sig altid til Guds vilje og omsatte den i handling."

"Når vi lægger Jesusfiguren på plads til jul, kommer julekrybben så at sige til live. Gud viser sig i et barn, for at vi kan tage ham i vore arme. I svagheden og skrøbeligheden skjuler han sin kraft, der skaber og forvandler alle ting."

"Som festen for Herrens Åbenbarelse nærmer sig, anbringes figurerne af De Hellige Tre Konger i nærheden af krybben. Når vi betragter dette aspekt af fødselsscenen, er vi kaldet til at tænke over det ansvar, enhver kristen har for at udbrede evangeliet. Hver af os bliver bærer af det glade budskab til alle, vi møder, når vi gennem konkrete barmhjertigheds gerninger vidner om glæden ved at kende Jesus og hans kærlighed."

"Julekrybben er en del af den smukke og krævende proces med at give troen videre," skriver pave Frans og afslutter: "Lad os ligesom den hellige Frans åbne vore hjerter for denne

enkle nåde, så der ud af vor undren vokser en ydmyg bøn: Vor "tak" til Gud, der ville dele alt med os og aldrig lade os være alene."

Birgit Bidstrup Jørgensen

Pilgrimsrejse til Polen

Vor Frue af Częstochowa

Vi er i gang med (næsten) at gentage en pilgrimsrejse fra for 6 år siden. Næsten, for helt ens bliver den ikke. Den kommer til at vare en dag mere end sidst. Og ud over de mest kendte valfartssteder, som Det Lyse Bjerg (Jasna Góra) i Częstochowa, Guds Barmhjertigheds Sanktuarium i Kraków mf., vil vi denne gang også besøge et par steder med dokumenterede eukaristiske mirakler. (Eukaristien er altid et mirakel, dog nogle gange for at styrke de troende gives vi ekstra tegn på, at Kristus er til stede i Eukaristien).

Det bliver en busrejse. Den finder sted i dagene fredag den 18. oktober – fredag, den 25. oktober 2024. Alle, som godt kunne tænke sig at være med, er velkomne til at gå i gang med at spare til rejsen og egentligt så småt at melde sig til. Det vil være en stor hjælp, hvis man bemærkede, om man ønsker et enkelt værelse, eller om man er villig til at dele værelset med en anden person. Vi skal minimum være 48 personer for at kunne regne med en mere fordelagtig pris. Nuværende vurdering peger på en ca. pris mellem 4000 – 5000 kr. per person. Rejsebureauet "Polonez" er arrangeret. Nøjere info vil følge løbende.

p. Michal Bienkowski

Børneundervisning forår 2024

Børn, der forbereder sig til deres første hellige kommunion tilbydes undervisning efter messen **hver lørdag** uden for skoleferierne ved Annelies van der Meer.

Børn, der har modtaget deres første hellige kommunion

tilbydes undervisning ved Birgit Bidstrup Jørgensen på **følgende datoer:**

Januar	den 12. og den 24.
Februar	den 10. og den 24.
Marts	den 9. og den 23.
April	den 6. og den 20.
Maj	den 4. og den 18.

Messer i Skt. Elisabeths Kirke

Ingen messe på søndage.

Lørdag:

Kl. 15.00 Barmhjertighedens rosenkrans
kl. 15.10: Guds Moders Rosenkrans
kl. 15.30 Søndagsmesse.

Onsdag kl. 17.30: Hverdagsmesse.

Torsdag kl. 08.00: Hverdagsmesse

Se opdateret kalender på www.katolsk-vestsj.dk
Her findes også opslag om andre arrangementer.

Messer i juledagene

Holbæk:

23.12. 4. søndag i advent
24.12. Ingen messe
25.12. International Juledags messe kl. 15.30.
26.12. Tamilsk messe
30.12. Den Hellige Families festmesse kl. 15.30.
31.12. Ingen messe
01.01. Jomfru Maria, Guds Moders festmesse kl. 15.30.

Slagelse:

24.12. 4. Søndag i Advent kl. 10.00
24./25.12 december Midnatsmesse kl. 00.00
25.12 Juledagsmesse kl. 11.00
26.12 december Polsk Julemesse kl. 11.00
31.12. Den Hellige Families festmesse kl. 10.00

Kalundborg:

24.12. Juleaftensmesse kl. 15.30
26.12. Juledagsmesse kl. 15.30
31.12. Den Hellige Families festmesse kl. 15.30

Kontakt

Sognepræst:

P. Michal Bienkowski
Frederiksgade 7
4200 Slagelse
Tlf. 58 52 06 45
mobil: 20 72 89 51
e-mail: bienkowski@katolsk.dk

P. Michal træffes tirsdag – søndag.
Om nødvendigt også mandag.
Møder kan aftales telefonisk eller pr. E-mail.

Hjemmeside: www.katolsk-vestsj.dk

Skt Elisabeths Kirke 51081

Organist:

Annelies van der Meer
e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com

Formand for menighedsrådet:

Marymalar Elden
e-mail: eldenmarymalar@gmail.com

Kateketer:

Annelies van der Meer (yngste hold):
e-mail: annelies_van_der_meer@hotmail.com
Birgit Bidstrup Jørgensen (ældste hold):
e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.com

Redaktør af sognebladet:

Birgit Bidstrup Jørgensen
e-mail: birgitbidstrupjoergensen@gmail.com
Indlæg til sognebladet modtages meget gerne!